

2) використання більш продуктивного устаткування дозволяє заощаджувати заробітну плату (жива праця) при збільшенні амортизаційних відрахувань (минулого праці);

3) удосконалення організації виробництва і праці – впливає на зниження собівартості в результаті спеціалізації виробництва, удосконалювання організації праці й управління виробництвом, поліпшення матеріально-технічного постачання і побуту, ефективного використання часу робочих, скорочення зайвих витрат.

Ріст обсягу виробництва дозволяє скоротити умовно-постійні витрати.

Найбільш ефективним шляхом зниження собівартості продукції є впровадження економних технологій виробництва, переймання світового досвіду по зменшенню собівартості [2].

Собівартість залежить від багатьох чинників, зокрема від: продуктивності праці, ефективності виробництва, якості та асортименту продукції, обсягу виробництва, ефективного розміщення продуктивних сил. Визначення собівартості продукції одне з головних завдань підприємства для його подальшого розвитку і отримання прибутку в цілому. Ефективне управління собівартістю повинно бути орієнтоване на пошук для шляхів її зниження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Голиков А. П. Економіка України: фактори виробництва, галузева структура, розміщення, тенденції розвитку / А. П. Голиков, Н. А. Казакова, О. А. Шуба – Харків : 2010. – 199 с.

2. Кремінь О. Реформування собівартості / О. Кремінь // Калькулювання в промисловості. – Бухгалтерія. – 2001. – № 20. – С. 42-49.

УДК 657.633

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ: АНАЛІЗ ПРОБЛЕМАТИКИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Тен І. В., студентка групи Е 4/2

*Науковий керівник – канд. екон. наук, старший викладач Костирко А. Г.
Миколаївський національний аграрний університет*

Внутрішній аудит є дуже важливим способом контролю діяльності підрозділів та підприємства в цілому. У сучасних умовах, при посиленні конкурентної боротьби, керівники підприємств розуміють важливість високоефективного та конкурентоспроможного функціонування. Саме тому внутрішній аудит стає одним із основних інструментів підвищення ефективності управління підприємствами різних організаційно-правових форм та їх діяльності.

Внутрішній аудит досліджувався багатьма вітчизняними та зарубіжними вченими, серед яких варто відзначити: Н. Бортника, А. Бортника, Я. Меха, Ф. Бутинця, П. Майданевича, Абдула Каюма, А. Аренса, С. Бичкову, О. Богомолова, Р. Доджа, Дж. Лоббека, І. Проданову, К. Сазерленда, А. Шеремета та інших.

Для забезпечення інтегральної взаємодії служби внутрішнього аудиту з іншими підсистемами управління, служба внутрішнього аудиту повинна враховувати і вивчати існуючу на підприємстві систему інформаційних потоків, без яких неможливо конструктивно вирішувати проблеми ефективної організації служби внутрішнього аудиту як підсистеми управління.

При створенні служби внутрішнього аудиту керівництво підприємства насамперед повинно визначити форму її організації.

Після визначення форми організації служби внутрішнього аудиту та системи внутрішнього аудиту керівник служби повинен організувати її роботу: визначити внутрішню структуру, розподілити обов'язки між співробітниками служби, встановити підзвітність і вирішити інші організаційно-методичні питання.

На думку І. В. Колос та Н. Й. Радіонової, робота внутрішнього аудитора значно більше може вплинути на ефективність діяльності підприємства, ніж перевірка незалежного зовнішнього аудитора. Внутрішній аудитор більш детально знає структуру підприємства, специфіку функціонування, може більш реально оцінити "людський фактор". Доцільним буде співпраця внутрішнього аудитора та планового відділу за напрямками: аналізу складеної звітності; розрахунку показників фінансового стану підприємства на найближчу перспективу; складання прогнозного балансу [1].

Основним аспектом будь-якої діяльності, в тому числі внутрішнього аудиту, є нормативне забезпечення. В Україні майже відсутнє методичне забезпечення внутрішнього аудиту. Це, у свою чергу, призводить до недоліків під час проведення аудиту. Становлення зовнішнього аудиту в Україні вже відбулося, але вітчизняний внутрішній аудит і в професіональному, і в законодавчому, і в інституціональному аспектах знаходиться ще в початковому стані розвитку. Стандартів, що регулюють функціонування внутрішнього аудиту в Україні, немає (за винятком нормативних документів НБУ з регламентації внутрішнього аудиту в комерційних банках України), і це зменшує поширення передового досвіду в цій сфері діяльності на інших підприємствах [2].

Внутрішній аудит буде здійснювати контроль усієї діяльності підприємства і покликаний досконало знати законодавство, що регулює господарську діяльність, та внутрішні розпорядження, які становлять його економічну нормативну базу, а також технологію виробництва. Спеціалісти внутрішньої служби аудиту повинні використовувати сучасні програми бухгалтерського обліку, юридичні бази даних, програми аналізу фінансово-господарської діяльності та інші спеціальні програми [3].

Вивчення сучасного стану розвитку внутрішнього аудиту дозволило визначити ряд проблемних аспектів, серед яких: недостатня кількість кваліфікованих фахівців із внутрішнього аудиту та брак досвіду аудиторської діяльності; недостатня кількість або повна відсутність типових форм документів із внутрішнього аудиту; недостатнє інформаційне забезпечення та ступінь автоматизації процесу внутрішнього аудиту.

Таким чином, першочерговими завданнями є: удосконалення законодавчого регулювання внутрішнього аудиту в Україні та визначення на методичному рівні принципів внутрішнього аудиту; подальша розробка і впровадження нормативів внутрішнього аудиту і поліпшення методики та організації внутрішнього аудиту, його якості; ідентифікація й усунення “слабких” місць у системі управління та оцінка ефективності інформаційних систем підприємства; контроль за виконанням управлінських рішень та поточної діяльності окремих структурних підрозділів підприємства та попередження шахрайств, помилок, недоліків [2].

Відносно питання організації внутрішнього аудиту на підприємстві слід зауважити, що розгляду вимагають два блоки:

1. Загальні питання, до яких відносяться переваги та недоліки, а також принципи та мету внутрішнього аудиту.

2. Організаційні та методологічні питання, до яких відносяться: етапи процесу здійснення внутрішнього аудиту; етапи організації відділу внутрішнього аудиту; зміст положення про відділ внутрішнього аудиту; функції відділу внутрішнього аудиту; особливості визначення завдань, які ставляться перед відділом внутрішнього аудиту; раціональний склад відділу внутрішнього аудиту; базу даних відділу внутрішнього аудиту; джерела аудиторських доказів при проведенні внутрішнього аудиту; зміст аудиторського висновку [4].

На даному етапі розвитку економіки одним із основних напрямків вдосконалення управління та підвищення ефективності підприємства є наявність служби внутрішнього аудиту. Адже внутрішній аудит допомагає досягти поставлених цілей шляхом підвищення ефективності контролю, процесів управління ризиками та корпоративного управління. Також внутрішній аудит надає консультації та гарантії, щодо удосконалення діяльності підприємства; підвищує інвестиційну привабливість підприємства та можливість виходу на міжнародні ринки капіталу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Колос І.В. Внутрішній аудит як інструмент підвищення ефективності діяльності підприємства [Електронний ресурс] / І. В. Колос, Н. Й. Радіонова. – Режим доступу : file:///C:/Users/Admin/Downloads/ptmbo_2013_1_11.pdf
2. Акімова Н. С. Внутрішній аудит в Україні: сутність, проблеми розвитку та шляхи їх усунення [Електронний ресурс] / Н. С. Акімова, Т. А. Наумова. – Режим доступу : [file:///C:/Users/Admin/Downloads/esprstp_2012_1\(1\)_19.pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/esprstp_2012_1(1)_19.pdf)
3. Бразілій Н. М. Внутрішній аудит розрахунків з постачальниками і підрядниками як шлях вдосконалення системи внутрішнього контролю підприємства [Електронний ресурс] / Н. М. Бразілій, О. О. Лисенко. – Режим доступу : [file:///C:/Users/Admin/Downloads/Znpchdtu_2012_30\(1\)_7.pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/Znpchdtu_2012_30(1)_7.pdf)
4. Маліков В. В. Внутрішній аудит: аналіз проблематики та організація на підприємстві [Електронний ресурс] / В. В. Маліков. – Режим доступу : file:///C:/Users/Admin/Downloads/Pekon_2015_2_22.pdf

УДК 338.439.4:634:631.3

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТЕХНІКОЮ ГАЛУЗІ САДІВНИЦТВА

Коник Г. В., студентка групи Е 4/2

*Науковий керівник – канд. екон. наук, старший викладач Костирко А. Г.
Миколаївський національний аграрний університет*

Криза, яка охопила сільське господарство та інші галузі економіки країни, досить негативно позначилась на матеріально-ресурсному потенціалі. Темпи оновлення машинно-тракторного парку скоротились у 10-20 разів. У зв'язку з цим необхідним є розробка і реалізація ефективних заходів з забезпечення підприємств новітньою технікою, що дасть змогу підвищити ефективність виробництва.

Питання забезпеченості підприємств технікою, необхідною для ефективного функціонування господарства, всебічне дослідження технічної оснащеності та рівня використання технічного стану підприємств присвячені праці науковців, зокрема: Д. Г. Войтюка, В. О. Дубровіна, В. А. Бондарева, Ю. О. Борхаленка, О. В. Павлової, О. В. Вишневецької, М. М. Ільчука, С. М. Рогач, Т. А. Гуцул, О. І. Ракула та ін. Проте у вітчизняній літературі недостатньо висвітлені аспекти наявності й розвитку сучасної техніки для збирання плодів.

На сьогодні зона Південного Степу є однією з провідних з вирощування і реалізації плодів, ягід та винограду.

Збирання плодів – один із найбільш трудомістких процесів. На нього припадає понад 40% усіх затрат праці. На збирання плодів з 1 га потрібно затратити понад 200 люд.-год., а ягід – понад 1800 люд.-год. [1].

Збір врожаю кісточкових плодівих культур проводять на стадії оптимальної стиглості, не допускаючи повного дозрівання плодів для забезпечення найкращої лежкості та транспортабельності продукції.